

Meal Dađýtýmýndan Notlar

Editör : Kadir Sadýç
19 01 2009
Son Güncelleme 31 10 2010

Onsekiz katlý bir apartmanýn dýb kapýsýnda durup zil tablosundaki isimleri taradýk. Bir hayli türk soyismi olmasý sevindirdi bizi. Kýzýmla komik soyisimler üzerinde biraz espiyi yapýp güldükten sonra kapýýy açmasý en üstteki bastýk. En son kattan baþlay inmeyi düþündüðümüz için direk bize kapýýy açan daireye yöneldik. Kapýýy açan beyefendi apađýdaki sevincimizi kursađýmýzda yeridir.

Selamlaþma cümlemizi "buyur arkadaş, ne istiyorsunuz" gibi buz gibi bir karþýlýkla kesti. Gülümseyerek sakin olmasýný söyleyip vakit geçirmeden konuya girdim. Adam yine tersleme edasýyla müslüman olduðunu ve evinde her bir kitaptan mevcut olduðunu söyleyip bize yol verdi. Kapý 1 moral 0.Yyi bir baþlangýç yapmamýþtýk ve her biri altý daireli üç kat inmemize raðmen kimse kapı çýkmýyordu. Kýzým Fatime'yle bir durum deðerlendirmesi yaptýk. "Bereketsiz bir gün" dedik. Ama zillere basmaya devam...Kapý genç ama erken yýpranmýþ bir beyefendi açtý. Bizi görünce suratýnýn þekli, farkedilecek oranda deðiþti. Baþýrmýþ gibiydi. Bunu espiyi olarak söyleyince rahatladý. Amacýmýzý söyledikten sonra, þimdiye kadar kur'anýn tercümesini okuyup okumadýđný ve evlerinde tercüme olup olmadýđný sordum. Evlerinde kur'an ve ehl-i beyt kitabý bulunduðunu söyleyince alevi ekolünde olduðu tahmin edip direk "alevi misiniz" diye sordum. "Evet" dedi. Tekrar söze baþlamak üzereyken "buyrun içinde devam edelim" diyerek içeri davet etti. Davetinde o kadar samimiydi ki, nezaketen "rahatsız etmek istemiyorum" desem de bir an önce girip sohbet etmek için can atýyordum. Üç kat elimiz boþ indikten sonra bu davet ve sohbetle moral bulmak istiyordum.Gayet temiz ve düzenli bir evdi. Duvarda oniki imam resimlerinin bulunduðu bir duvar saati, kocaman bir hz. Ali resmi, onun altýnda da yine kocaman boydan bir Atatürk posterini asýlýydý...Hemen tanýþtýk.Yýlmaz kardeþ biz daha oturmadan hizmete baþlamýþtý. M getirdikten sonra ne içeceðimizi sorup mutfaða gitti. O gelene kadar bir an için aklým, yukarda kendini müslüman olarak tanýtan baya takýldý. Ýki muamele arasýndaki farkýn sebebini anlamaya çalıþtým. 'Neskafe'lerimizi yudumlarken koyu bir sohbete daldý. Daha doðrusu dertleptik. Vaktinde çok hatalar yaptýđný, baþýný belalardan bir türlü kurtaramadýđný, þimdi de bu hatalarýnýn çektiiini anlattý. Benim baþýmda da bu hatalarý yapmak için gayret sarfeden bir imtihan öznesi olduðu için merakla dinledim. Üç olmuþ evleneli sekiz aylık ta bebeði varmýþ ama Türkiye'delermiþ ve bir türlü buraya getiremiyoruþ. Gerçekten zor bir durum. bundan daha zor durumda olanlarýn yaþadýđný, beterin beteri diyebileceðimiz yaþam þartlarýnýn olduðunu beraberce ortaya k Bu noktada elbette söz "Gazze"ye geldi. Oradaki babalarýn çocuklarýný üçer beþer kaybettiklerinden çocuklarýn da öksüz ve ye kaldýklarýndan bahsettik... Yýlmaz kardeþ te elinden geleni yapmýþ Gazze'yle dayanýþma adýna. Rabbim gayretlerini bereketlendirsün.Birçok konuda konupup vakit vedalaþma vakti olunca þakayla karýþýk "Yýlmaz kardeþ, kitap olduðunu söyledin raflarý boþ görüyorum" dedim. Kitaplarýn içinde olduðunu ama kendisinin okumadýđný söyledi. Eðer meal versem okuyabileceðini belirtti. Sevinerek bir almanca bir türkçe meal verdik. Özellikle kardeþinin dini konularla çok ilgilendiðini, birini de onun için aldyđý söyledi. Çýkarken, "keþke elimizden gelse de bir þekilde yardýmcý olabilsek ama dua etmekten baþka birþey gelmiyor elimizden diye üzüntümüþü belirtince, teþekkürler etti ve çok hoþuma giden þu cümleyi kullandı; "Senin sesin Allah'ýn kulađýna gitsin." Ha akaid terazisinde tartarsak sakýncalı gibi görünen bu tür deyiþler aslýnda az okuyan veya hiç okumayan insanýmýzýn Yaratýcý's olan yakýnlýđýný gösteriyor. "Mazlumlarýn ahý Arþ'a yükselince" nasýl Allahu Teala mazlumlarýn imadadýna yetiþiyorsa, bir kar yaptıđýmýz içten bir dua da Rabbimiz katýnda cevap bulur, onun deyimiyle "kulađýna gider".Yüce Rabbim, Yýlmaz kardeþ gibi, kalbinin derinliklerinde iman ve iyilik cevherleri bulunduðu halde, binbir türlü örtüyle bu cevherlerin üzeri örtülmüþ kardeþlerimiz elinden tutsun. Yaptýklarý, düþündükleri bir iyiliði bin yapsýn ve bu bir'in hürmetine onlarý doðru yola ulaþtırsýn. Ýçinde bulundu karþý dayanma gücü versin. Sevdiklerine de bir an önce kavuþtursun... (Amin) Zile bastýđýmýz kapýnýn ardýndan köpek sesi g Fatime kýzým koridorun sonuna kadar kaçtý. Kapýýy, kucađýnda minik bir köpekle genç bir bayan açtý. Rahatsız edip sebebimi söyleyince teþekkür edip evlerinde arapça ve türkçe kur'an olduðunu güler yüzle belirtti. Okuyup okumadýklarýný sorunca "fýrsat buldukça okuduklarýný" belirterek cevap verdi. Hoþuma gitti, iyi günler dileyip ayrýldýk. Ama bir süre de hayret makamýnda kaldý doðrusu. ..Dini konularla ilgilenmediklerini açık yüreklilikle belirten bir-iki kipiden sonra bu kez, Yýlmaz kardeþin tersi bir yapýda, yani, yaþlý ama pek yýpranmamýþ bir beyefendinin kapýsýný çaldýk. Ellibeþ yaþýndaymýþ ama çok daha genç gösteriyor. Hiç e yaþýnda kendinden ayrý yaþayan bir oðlu varmýþ. Herhangibir dini inancý olup olmadýđný sorduðumda inancýnýn "islam" oldu hiç kur'an okumadýđný söyledi. Evinde incil olduðunu, okumaya baþladýđný ama bitirmeden býraktýđný da sözlerine ekledi.H konupmamýzdan öyle anlaþýldý ki, eline hiç kur'an almamýþ. Bu çeliþkiyi anlamakta güçlük çektim ama "yurdumdan garip insan manazaralarý"na konu olacak birçok örnek olduðu için fazla üzerinde durmadým...

Bizim teklifimizi memnuniyetle karþýladı ve hediymizi severek kabul etti. Kitap okumayý sevdiðini bu meali de bir an önce okuyacađýný, okuduktan sonra baþkalarýna okumalarý için vereceðini belirtti. Ben de bu düþüncesinin güzel olduðunu ama en iy elinin altýnda bir tane kur'an tercümesi bulundurmak ve bunu devamlý okumak olacađýný açıkklamaya çalıþtým. Eðer isterse baþ vermek için de hediye verebileceðimizi söyledim. Tavsiyemi kabul etti saðolsun. Okuyacađýný ve elinde tutacađýný söyledi. Kapı orta yaþlý-genç bayan, bir an önce sözlerini bitirip içeriye girecekmiþ gibi konupuyordu. Ama güler yüzünden cesaret alarak soru onun kafasýný karýþtıracak þekilde sormaya baþladým. Amacýmýzý söyleyip sorularýmýzý yönelttikten sonra cevap olarak umu edayla bu tür peylerle uðraþmadýđný belirtmiþti. Ben ýsrarla herhengibir inancý olup olmadýđný anlamaya çalıþýyord, o ise ýsr vermemeye çalıþýyordu.

Bir ipucu olsun diye aile fertlerinin hangi inanca sahip olduklarýný dahi sordum ama nafile... Dini konulara kafa yormadan, düþünmeden, merak etmeden yaþamanýn daha güzel olduðunu söylüyordu. Bu düþüncesinin yanlýp olduðunu ispatlamaya hiç çö gormedim. Ama þunu sordum: "Gençlik ve güzelliði varken bu dedikleriniz doðru olabilir ama yaþlandýkça ve eski görkeminizden eser kalmayınca da hayat bu kadar güzel olacak mı?" Ve ardýndan öldükten sonra ne olacađýný, kendisini nasýl bir gelecek beklediðini merak edip etmediðini sordum.

Merak etmek istemediðini söyledi. Merak etmemek felaket bir açlýktýr ama ortada baþka bir sorun var gibi geliyordu bana..."Dünyada yaklaþık 5 milyar insan Allah diye bir yüce Yaratýcý'ya inanýyor, (bunlarýn yarýsý da O'nun istediði gibi bir insa olmaya çalıþýyor), yahudi var, hristiyan var, müslüman var, hiç mi düþünmüyorsunuz, bu insanlar kime inanýyor, bu insanların a

nedir?" beklindeki soruma, "ben hiçbir gruba ait olmak istemiyorum, Allah'a inanıyorum..." diye cevap verince, içimden çok büyük bir rahatladım. Sonunda Allah inancına sahip olduğunu anlayabildim. Bu durumda sorun merak etmeme sorunu değil, "öğrenirsem yapmak zorundayım" korkusuydu. Böyle bir espiri yaptım: "Siz merak etmiyor değilsiniz ama eğer kur okursam hayatım deşipir diye korkuyorsunuz." İtiraz etmedi. Belki hayatının bir döneminde inançlı biri olarak yaşamaya tecrübesi geçirdi, belki dindar birilerinden aşır bir darbe yedi, bilemiyorum. Ortada olan ve bildiğim bir gerçek var ki, bu hanımefendi kardeşimiz de diğer birçokları gibi bir bopluktaydı. Sağlam bir kök vardı belki ama gövde ve dallar kurumaya yüz tutmuş oldu. Gövdenin sahibi hâlâ canlı ve yeşil olduğunu sanıyordu. Bu kökler bu dallar, onların tekrar hayata döndürecek bahçıvanları bekliyor...Konuşmamızın ortalarında böyle bir teklif yapmıştım: "Ben size bir tane meal hediye edeyim, evinizde bulunsun, onunla birpeyleri merak edecek olursanız, açar okursunuz." Konuşmamızın sonuna doğru ise bu teklifimi şu şekilde deşiptirdim: "Zorla vermek istemiyorum ama sizdeki kararsızlık beni buna mecbur ediyor. Siz bu mealı alın ve bir kere olsun baptan sona kadar okuyun, göreceksiniz bir kere daha okumak isteyeceksiniz."

"Peki" diyerek kabul etti. Mealı uzatırken "dua kitabı yok mu" diye sordu. "Sadece meal daşıttıdım" belirtip, ama isterse dua kitabı da temin edebileceğimi söyleyince çok sevindi. Kur'andan birkaç dua örneği gösterdikten sonra vedalaşıp ayrıldık. Üzerinde "bismillahirrahmanirrahim" yazan kapıyı çaldık. İyi küçük yavrucağı bir beyefendi açtı. Müslüman bir aile oldukları belli oldu. Cümlelerimizi fazla uzatmaya gerek kalmadı. Evlerinde kur'anın sadece arapçası varmış, onu da sadece eşi okuyormuş. Meal hediye edersek severek okuyacaklarını belirtti. Okuyacaklarına ve çocuklara da okuyacağına dair kesin söz aldıktan sonra hayırdualarla vedalaştık. Kapıyı iki erkek kardeş açtı. Maksudumuzu anlatınca çok sevindiler ve takdir ettiler. Ama ne yazık ki onların kere olsun anladıkları dilden kutsal kitabımızı okumamışlardı. Almanca ve türkçe olarak ve bir de bapkasına hediye etmek üzere tane meal aldılar ve dua ettiler. Vedalaşıp ayrıldıktan sonra kardeşlerden biri arkamızdan kopup küçük mücahideye bahşip ve Genelde bu tür bahşileri meal almak üzere kabul ediyoruz ama veren illaki kızın için deyince de kabul etmek zorunda kalıyoruz. Bahşip alan kızımızın sevincine diyecek olmuyor tabi ki... Baplangıçtaki "bereketsiz gün" tabirimiz asılsız çıkmıştı. Kenden fazla sevap kazanma bapıyla çantasındaki bütün mealleri bitirmesinden sonra bende de sadece almanca meal kalmıştı. Kalan üç katı ihmal etmemek için kapıları çalmaya devam ettik. Kapıyı açan ve ilgi duyan biri bayan bir bay iki vatandaş hediye teklifimizi memnuniyetle karpıladılar. Özellikle genç bayan, çoktan beri temin etmek istediğini ama bir türlü temin edemediğini belirtti. Biz de her ikisine, türkçe mealleri bitirdiğimizi ama isterlerse hafta içi posta kutularına atabileceğimizi belirttik. Olumlu karpıladılar. Gereklileri kaydettikten sonra vedalaşıp yine hayır dualarla ayrıldık.